

Spelarit 1 -2022

Helsingin pitäjän tanhujat ja spelarit ry

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry 40 vuotta

Yhdistyksemme perustamisesta tuli tänä vuonna 40 vuotta. Tanhuryhmiä aloitti 1982 kaksi. Ryhmien vetäjinä toimivat Raimo Behm sekä Ulla ja Hilding Haaparinne. Pelimanniyhtye Spelarit sai vahvistusta Tarvon Pelimannien yhdistyessä Spelareihin.

Tuosta ajoista tähän päivään on paljon vettä virrannut Vantaassa ja paljon on merkittäviä tapahtumia yhdistyksen tapahtumakalenterissa. Hikeä ja toistoa lukemattomissa harjoituksissa sekä jännittämistä, sattumuksia ja onnistumisia sadoissa esiintymisissä niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Mielihyvän endorfiineja on kehoissamme tuotettu hurjia määriä näiden vuosikymmenten aikana.

Tanssiminen ja ryhmässä toimiminen tuottaa meille paljon hyvää. Tieteellisestikin on jo tutkittu, kuinka tanssin harrastus virkistää, ylläpitää ja kehittää tasapainoa, lisää liikkuvuutta ja muistia, parantaa aineenvaihduntaa ja verenkiertoa, kohentaa mielialaa, vähen-

tää stressiä ja aina oppii jotain uutta. Kuinka ihana on tavata ryhmän jäsenet vaikka kesätaun jälkeen, halata kaikki ja aloittaa uusi kausi uudella energialla. Tanssimme piirissä, olkavarsiotteessa, polkkaotteessa ja koemme toistemme läheisyyden. Pelkkää positiivista vaikutusta tanssimalla!

Samoin on musiikin laita! Se myös vähentää stressiä, antaa energiaa, rentouttaa ja auttaa jakamaan. Aika monella henkilöllä on esimerkiksi oma salainen voimaannuttava biisi.

Mikä mahtaa olla kansantanssin ja kansanmusiikin tulevaisuus? Hyvä kysymys.

Kansantanssin kattojärjestöt SKY (Suomalaisen Kansantanssin Ystävät) ja KTNL (Kansantanssinuorten Liitto) yhdistyivät ja jatkkaa Suomalaisen Kansantanssin Ystävät ry:nä. Kahdelle isolle järjestölle ei ole enää tarvetta. Tanhuryhmiin ei, ainakaan pääkaupunkiseudulla, oikein saada lapsia

ja nuoria. Huippuvuosina 90-luvun alussa yhdistyksessämme oli 5 aikuisten ja 6 lastenryhmää ja pelimanniryhmä. Huikkeita vuosia. Nyt meillä on yksi aikuisten ryhmä sekä pelimannit.

Seuran ensimmäisiä esiintymisiä oli Uudenmaan Nuorisoseurojen Liiton Kesäkatrilli Tikkurilassa 12.-13.6.1982

Kansanmusiikin perinteet ovat pitkät ja vahvat, joten kansanmusiikin suosion en usko hiipuvan.

Tämä on tätä päivää, mutta meillä tanssi jatkuu ja musiikki soikoon vielä pitkään.

Järjestimme yhdistyksen juhluvuoden kunniaksi 14.5.2022 Seutulan VPK:n talolla Pilkistystapahtuman tanssi- ja musiikkiesityksin ja vietimme mukavan ja lämmenhenkisen illan yhdessäolon, ruokailun, muisteluiden ja tanssin sekä musisoinnin merkeissä.

Lämmin Kiitos kutsuvieraille paikallaolosta ja osallistumisesta juhlaan sekä iso Kiitos kaikille tanssijoille ja pelimanneille juhlan onnistumisesta.

Hyvää syksyn jatkoa, terveyttä ja rauhallista loppuvuotta,

toivottaa Raija

Pelimannit Järva Stämman Ruotsissa 14.8.1983
Jutun kuvat: Matti Lankinen

Helsingin pitäjän myllyllä on esiinnytty lukemattomia kertoja. Kuva Myllyillasta 22.6.1983

Eeva ja Veijo Honkasen kirjoitus yhdistymisestä 1995 Spelarit-lehdessä:

”Kun Spelareiden toiminta vuonna 1982 alkoi, me pelimannit olimme mukana alusta alkaen. Aluksi toimittiin perustajajäsenten voimin. Juhannusaattona -82 tavattiin taas kerran Tarvon Pelimannit Seurasaareissa. Tarvolaisia oli vain kolme, viulisti Veikko Lakkavaara ja Kauko Luukkonen sekä hanuristi Lauri Nevalainen. Sen illan aikana syntyi idea yhdistää Spelareiden ja Tarvon Pelimannien voimat.” Veijon lisäys: ”Tarvon pelimanneista Spelareihin liittyivät viulupelimannit Väinö Nurminen, Veikko Lakkavaara ja Kauko Luukkonen.”

Toimitus

NORDLEIK-MATKA KAUAN SITTEN

Lähdimme heinäkuussa 1976 armaan aviosiippaseni Veijon sekä Veijon siskon Katin ja hänen Jorma-puolisonsa kanssa telttaillen kohti Norjaa. Kimmokkeena matkalle oli, että menemme kuuntelemaan kansanmusiikkia Nordleik-tapahtumaan, Trondheimiin. Soittaminen oli meidän harrastuksemme ja juhlassa piti myös Vantaan Kansanpelimannien esiintyä. Emme arvanneet, millaiselle polulle tämä telttaretki meidät johti. Matkailimme ihaillen mahtavia tunturin huippuja ja keltaisena lainehtivia kulleroniittyjä ja telttailimme kirkasvetisten tunturipurojen partailla.

Trondheimiin saavuttuamme ensimmäisiä elämyksiä oli kaupungilla näkyvä kansallispukujen värikäs paljous. Puistoissa oli tanhuryhmien harjoituksia ja henkeä pidätellen jännitimme, muistavatko tanssijat monimutkaisilta vaikuttavat tanhujen vuorot. Meidän ihmeeksemme he näyttivät muistavan ne, mutta emme tienneet silloin, että muistaminen perustuu poljan musiikin kuvioihin.

Vietimme iltoja urheiluhalleissa tanhuesityksiä katsellen ja kansal-

lispukuja ihaillen. Erityistä huomiota kiinnittivät arvokkaat, huolellisesti ommellut norjalaiset ja ruotsalaiset kansallispuvut upeine kirjailuineen ja päähineineen. Me istuimme urheiluhallin katsomossa ja edessämme lainehti hengästyttävän kaunis, värikäs ja notkea ihmisjoukko hienoja tanhukuvioita muodostellen.

Kulleroniityllä tunturille kiipeämässä. Kuva Eeva-Liisa Honkanen

”Tämä on kyllä melkein liian kaunista, tuntuu siltä kuin pitäisi nielaista kokonainen täytekakku yhdellä kertaa”, totesin. Me Katin kanssa melkein itkimme tuota menoa ihailemme ja pieni kannustava kateuden poikanenkin pääsi esiin mielen sopukoista. ”Miksi emme mekin oppisi tuota?”, pohdin. Kun opetettiin polkkaa, raahasin puoliväkinen Veijon tanssilattialle. Yritimme sovittaa askelemme ohjaajan neuvojen mukaan, mutta ei, siitä ei tullut yhtään mitään. ”Tämä näyttää siltä

kuin kaksi sahapukkia hyppelisi tanssilattialla!”, sanoi Veijo ja täysin masentuneina kiipesimme katsomoon ihailemaan edes-sämme vyöryvää värikästä tanssi-näytelmää.

Nordleik-matka oli meille niin vaikuttava kokemus, että sitä voisi verrata ehkä

johonkin uskonnolliseen tai maailmankatsomukselliseen heräämiseen; me ”heräsimme” tanhuujiksi. Martinlaakson nuorisotalolla jatkuivat syksyllä Vantaan Kansantanssijoiden tanhuharjoitukset ja me liityimme joukkoon. Ensimmäinen tanhu, johon tutustuimme, oli Repolan katrilli, ei mikään helppo tanssi ensikertalaiselle, mutta tanhu ja sen musiikki lumosi meidät. Me kompuroimme mukana ja hiki virtasi puroina selästä ja tippoina kyynärpäistä. Vähitellen harjoitusten myötä alkoi tulla esiintymisiä ja niitä varten piti harjoittaa myös käden taitoja, alkaa kansallispukujen ompeleminen. Ensimmäinen tilaisuus, jossa jännityksestä täristen esiinnyimme, oli Vantaa tanssii ja soi - tapahtuma Martinlaakson koululla. Tanssimme Kujasen, ja koska kansallispukumme ei vielä ollut valmis, esiintymisasuna oli arkivaatteet, joita nimitimme ”ruuhkasuomen puvuksi”.

Kuinka nuo kaikki vuorot voi muistaa! Kuva Eeva-Liisa Honkanen

Viitisen vuotta osallistuttiin Vantaan Kansantanssijoiden toimintaan. Vähitellen alkoi kuitenkin käydä selväksi, että monet halusivat toisenlaista tyyliä johtamiseen ja ohjaamiseen. Yhdistyksellä ei myöskään ollut omia pelimanneja, jotka olisivat soittaneet harastuksen vuoksi, vaan pelimanneille piti maksaa. Syntyi ryhmä, joka alkoi suunnitella uuden tanhuyhdistyksen perustamista. Tuuma pelotti aluksi, koska joukkomme oli pieni, mutta innostus oli niin suuri, että me päätimme mennä vaikka ”läpi harmaan kiven”.

Helsingin pitäjän tanhuujien ja spelarien perustava kokous oli Ulla ja Hilding Haaparinteen kotona Vantaanpuiston Vantaanjänteellä 14.1.1982. Alusta saakka oli selvää, että mukana toiminnassa ovat omat soittajat. Me Veijon kanssa jätimme tanhuamisen ja aloitimme yhdistyksen ensimmäisinä pelimanneina. Nimesin meidät Spelareiksi. Puheenjohtajaksi

valittiin Raimo Behm ja tanhuoh-
jaajat olivat Ulla ja Hilding Haapa-
rinne. Toiminta laajeni, vähitellen
mukaan tuli uusia tanssijoita, tan-
huohjaajia ja soittajia.

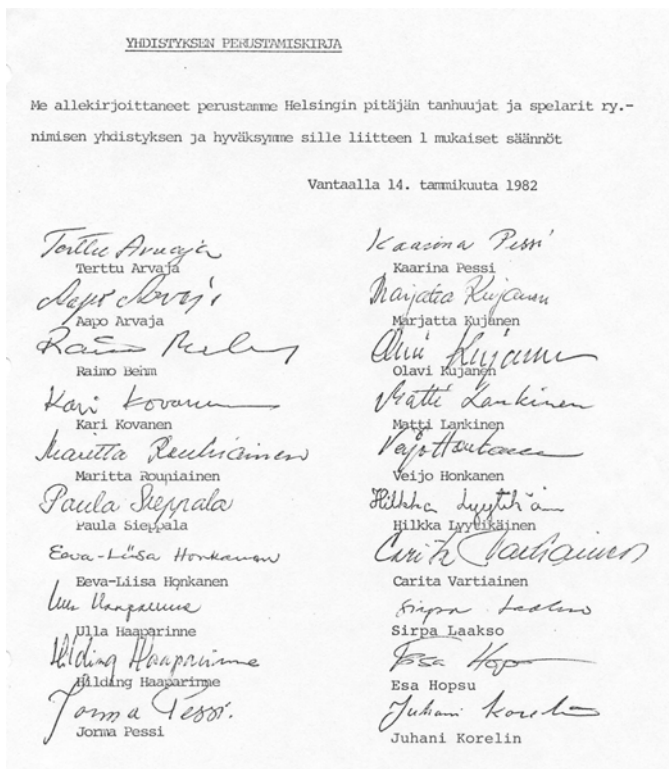
Me perustimme Hildingin kanssa
Spelarit-lehden; Hilding oli päätoi-
mittaja, mikä tässä tapauksessa
merkitsi sitä, että hän piti huolta
lehden taitosta ja painamisesta.
Hilding suunnitteli myös lehden
kannen ja kuvituksen. Minä kirjoi-
tin jutut ja yritin aktivoida muita-
kin kirjoittajia, mutta yksinpuhe-
luksi se puuha enimmäkseen jäi.

Yhdistykselle luotiin myös oma
logo. Se on Hilding Haaparintein
ja Veijon luomus. Meillä on piela-

veteläisen seppä Kari Saastamoi-
sen takoma pimpparautaa. Logon
kehys on tehty pimpparautamme
mukaan ja tanssiva pari sen kes-
kellä on Hildingin piirtämä.

1980-luku oli tanhuamisen ja
pelimannimusiikin kulta-aikaa,
yhdistyksissä oli runsaasti jäseniä,
samoin oli paljon erilaisia tanhu-
ja pelimannitapahtumia. Meillä oli
onni elää aktiivijäsenenä tuon
”buumin” aika. Helsingin pitäjän
tanhuujien ja Spelarien toiminnas-
ta on ehkä monta sataa erilaista
tarinaa. Tämä on yksi niistä.

Eeva Honkanen
Kirkkonummi

Nelikymppisen Keväpilkistys

Vihdoin -VIHDON- koitti se päivä, kun saatoimme ihan oikeasti kokoontua yhteen ja tanssia yhdessä yleisölle. Tätä oli odotettu kaksi pitkää vuotta. Paikkana oli tuttu Seutulan vpk-talo ja päivänä aurinkoinen lauantai 14.5.2022

Juhlimme samalla yhdistyksemme 40-vuotista taivalta ja paikalle oli kutsuttu monta kutsuvierasta seuran historiasta. Näistä kiitetävän moni vastasi kutsuun ja saapui juhlimaan kanssamme. Pöydät oli laitettu näteiksi valkoisin liinoin ja orvokkiruukuin.

Yleisöä paikalle oli saapunut jonkin verran. Toki olivat kutsuvieraamme sankoin joukoin omassa pöydässään muistelemassa menneitä, mutta joukossa oli myös

muutama perhe pienten lasten kanssa. Kyläläiset olivat kuulleet kutsumme tulla katsomaan ja nauttimaan. Aluksi tarjosimme perinteisesti kahvia, ja juhlan kunniaksi kahvin kaverina oli oikein kermakakua.

Mutta pääasiaahan oli tanssi ja soitto. Pelimanniyhtyeemme Spelarit säesti tanssijat paikalle Spelarimarssin tahdissa. Tanssimme kaikenlaista vanhaa ja uutta, rauhallista ja reipasta. Tanssin riemu näkyi tanssijoissa ja varmasti heijastui yleisöönkin. Spelarit soittivat niin kuin aina, tyylikkään varmasti. Erityisesti yleisöä sykähdytti heidän soittamansa kaunis ukrainalainen laulu.

Juhlassa tanssittiin Spelarimars-

sin lisäksi Ruotsinkatrilli Viitasaa-relta, Kikari, Kamiinan piippu, Stockholms sottis, Menuetti ja polska Tiukasta, Hienohelma ja Lappakatrilli ja Juhlavalssi sekä Katrilli Repolasta. Tietenkin Sperlrimme soittivat useamman pät-kän musiikkiaan, jota oli niin iha-na kuunnella. Lisäksi lauloimme muutaman yhteislaulun Raijan ja Minnan johdolla.

Juhlassa haluttiin kiittää ansioi-tuneita seuran jäseniä. He kaikki ovat tehneet pyyteettömästi mittav-an määrän työtä seuran hyväksi, kukin omalla sarallaan. Aktiivisen tanssimisen tai soittamisen lisäksi moni on ohjannut tanhuryhmiä tai toiminut johtokunnassa.

Kunniajäseneksi oli kutsuttu Jorma Pessi. Hopeisen merkin saivat Heli Muikku, Minna Suokas, Anna-Liisa Uusi-Eskola, Topi Salonen, Sari Marttiini ja Simo Gröhn. Kultaisen merkin saivat Raija

Hukkanen, Tuija Pirttikoski ja Tarja Lahtinen. Seuran puolesta kiitämme kaikkia merkkien saajia arvokkaasta panoksestaan yhteisen harrastuksemme hyväksi.

Juhlan jälkeen aloimmekin valmistella jo heti seuraavaa juhlaa, koska illalla oli tarkoitus vietää 40 - vuotiaan seuran viralliset illalliset!

Minna Suokas

Kuvat: Matti Lankinen

Pelimannien, Juhani Kaivosoja, Topi Salonen, Patrik Weckman ja Antti Keipi, soittama ukrainalainen musiikki sykähdytti Pilkistyksessä.

Nelikymppisen iltajuhla - Repolan Katrillia tanssitaan aina vaan !

Seuramme täytti kunniakkaat 40 vuotta tammikuussa 2022. Viime syksynä juhlia kaavailtiin tammikuun puoliväliin mutta eikö se koronavirus vieläkin tehnyt elämää niin epävarmaksi, että siirsimme koko jutun toukokuulle ja yhdistimme Kevätpilkistykseen. Harjoituksetkin olivat jäissä maaliskuun alkuun asti.

Mutta tulihan se kevät. Päästiin harjoittelemaan ja saatiin taas varattua viehko Seutulan VPK-talo tilaisuutta varten, lauantaiksi 14.5. Päivällä oli vuotuinen Kevätpilkistys ja sen päätyttyä juhlimme seuran syntymäpäivää omalla porukalla.

Kun Kevätpilkistys oli ohi, kahvikupit kerättiin keittiöön tiskattaviksi ja jääkaappien uumenista alettiin kantaa herkkuja tarjolle. Paikalla oli pöydällinen vanhoja

Kutsuvieraita: Hilkka Redsven, Aila Liukko, Kaarina ja Veikko Turunen, Jorma Pessi.

jäseniä ja tietysti nykyisiä tanssijoita ja soittajia.

Puheenjohtajamme Raija (Hukkanen) toivotti väen tervetulleeksi ja sitten kävimme ruoan kimppeen. Porukan kokki Simo-Pekka (Lindström) oli suunnitellut menun, ja monitoimi-puheenjohtajamme oli organisoinut kaiken tarpeellisen tukusta ja kaupasta jääkaappien kautta tarjoilupöydille. Ihan itse toimitimme herkut vatsoihimme - ja kyllähän me syötiinkin. Naudan paistia ja possun paistia ja lohta ja salaattia vaikka minkälaista. Yhdessä kupissa oli kuulemma kukkakaali-pannakottaa, mikä kuulosti erikoiselta,

Kutsuvieraita: Eeva ja Veijo Honkanen, Jorma Pessi, Sirpa Laakso, Vilja Lankinen, Veikko ja Kaarina Turunen, Aila Liukko, Hilkka Redsven.

mutta oli erinomaisen hyvää sekin.

Matti (Lankinen) pyöritti videotykillä kuvia menneiltä vuosikymmeniltä. Monia nostalgisia huokauksia se herätti. Pelimanniryhmä Spelarit soitti taas. Repolan Katrillia oli tanssittu jo päivällä esityksessä, mutta piti hän se vetää vielä illallakin, että vanhat konkaritkin pääsivät sitä verryttelemään. Tuo tanssi on ollut mukana kautta vuosien, sen tenho ei ole vuosikymmenien hinkkamiseen jälkeen hiipunut. Ja tietysti myös poloneesia menttiin.

Välillä muisteltiin kaikenlaisia sattumuksia vuosien varrelta. Miten Espanjassa tanssittiin aamuisin parvekkeilla Oravaisten menuettia, tai millaista oli Kreikassa entisessä nunnaluostarissa, miten eestin kielen sanoista voi tulla mieleen vaikka mitä, tai kuinka räjäjäinen se Prahan hotelli olikaan. Tai kuinka siellä Espanjan reissulla,

Perustajajäseniä: Matti Lankinen, Hilikka Redsven, Jorma Pessi, Sirpa Laakso, Eeva ja Veijo Honkanen.

kun Reijo Taipale oli vetänyt kaikki suomalaiskatsojat, me tanssittiin sille kouralliselle yleisöä - Repolan katrillia - paremmin kuin kukaan, koskaan, missään (ohjaajan kynnelsilmäinen arvio).

Mutta kaikki hyvä loppuu aikaan. Hyvillä mielin hyvästelimme vieraat ja siivosimme paikat. Tuntui kuin Seutulan maisemissa olisi oltu kaksi päivää eikä vain vajaa kellon ympäry kun lähdimme ajamaan Suomen suloisessa suviehtoossa kotia kohden.

Tarja Lahtinen

Repolan katrillia yhteistanssina

Jutun kuvat:
Matti Lankinen

Uutena kansantanssin pariin

Olen aina tykännyt tanssia. Nuorena harrastin tanssillista voimistelua ja kävin paljon lavatansseissa. Jostain syystä vuosien varrella kuitenkin kadotin harrastukseni. Luokioluokkani 35-vuotis luokkakouksessa vanha kaverini kysyi, vieläkö tanssin, kun olin aikoinaan niin intohimoinen tanssija. Havahduin vasta silloin, että mihin olinkaan kadottanut harrastukseni.

Lähdin etsimään ryhmiä, joihin voisi lähteä mukaan. Löysin Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit, ja laitoin Riitalle viestiä. Hän kutsui niin lämpimästi mukaan ja toivotti tervetulleeksi, että oli mukava mennä treeneihin. Siitä se sitten lähti.

Koko porukka ja ohjaaja ovat todella kannustavia. Suurin osa porukasta on tanssinut vuosia, jopa vuosikymmeniä. Uusi jäsen otet-

tiin ihanasti porukkaan mukaan ja kaikki olivat hyvin vastaanottavia ja innostavia. Kansantanssi on iloista, pilke silmäkulmassa tanssimista. Mukana voi olla vähän näyttelemistäkin. Uutena tietenkin on hankala muistaa lukuisia askeleikkoja, vaikka perustanssiaskleet olisivatkin hallussa. Tanssin pyörteissä muut kuitenkin pystyvät auttamaan, vaikei itse kaikkia sarjoja muistakaan. Välillä olenkin matkalla aivan väärään suuntaan, mutta onneksi aina joku huikkaa tai näyttää vinkin, niin osaan pyöriä oikeaan paikkaan - useimmiten!

Esiintyminen hoivakodeissa

Kun kysyttiin, haluanko esiintyä hoivakodeissa, mietin ensin, että olen se heikoin lenkki, joka unohtaa kaiken ja on aina väärinpäin. Onnekseni kuitenkin ”luntaami-

Simonkylän palvelutalossa 28.4.2022 esiintynyt valioryhmä. Kuva Matti Lankinen

nen” toisilta ja ”matkiminen” on sallittua, ja aina joku on kuiskaamassa miten päin pitäisikään olla.

Kansallispuvun päälle laittaminen ensimmäistä kertaa pitkään aikaan toi mukanaan muutaman vaihteen lisää menemiseen.

Hoivakodissa esiintyminen olikin loppujen lopuksi todella hauskaa! Hyvinhän se tanssikin meni, kun pari ja vastapari olivat tukemassa.

Yleisöstä näki, kuinka haltioissaan he olivat ja he alkoivatkin

Simonkylän palvelutalo 28.4.2022. Kuva Matti Lankinen

muistella omaa nuoruuttaan ja tanssimista. Muutama oli tehnyt oman kansallispuvunkin itse aikoinaan. Hyvälle mielelle siitä itsekkin tulee, kun näkee yleisön ja tanssikaverit niin iloisina.

Pirjo Tarkkanen

Tiukan menuettia Hyvinkään Hoijakassa 12.6.2022. Kuva Matti Lankinen

Hyvinkään Hoijakassa uutta ja vanhaa

Jokavuotinen kansantanssijuhlamme oli tällä kertaa Hyvinkäällä 10.-12.6.2022, nimellä Hyvinkään Hoijakka. Järjestäjinä olivat Karjalainen Nuorisoliitto ja Suomalaisen Kansantanssin Ystävät sekä Suistamon Perinnesseura. Seurastamme osallistui kymmenisen henkeä. Kolme henkeä tavoitteli aitoa tunnelmaa jopa koulumajoituksessa yöpymällä.

Matti-mainion kommentti: Suuren panoksen järjestäjänä antoi myös paikallisista järjestelyistä vastannut Hyvinkään Kansantanssijat.

Vanhan tavan mukaan lauantaiaamuna oli harjoitukset koululla. Meidän ryhmämme osallistui vain Tiukan menuettiin ja polskaan, joten harkoissa hiki ei ehtinyt tulla. Sitten lähdimmekin kylille.

Harjoitukset, illanvietot ja pääjuhla olivat Pohjoispuiston koululla ja Järjestötalolla, ei ihan keskustan tuntumassa. Keskustassa kaupattorilla oli lyhyesti PR-esityksiä ja Willantorilla Folktori tarjosi mm. Karjala-aiheisia kirjoja ja kansanperinnehenkisiä asusteita. Mutta kansallispukeisia joukkoja ei silmiinpistävästi kaupunkikuvassa näkynyt.

Hyvinkää-salissa oli kansantanssikonsertti, jota innolla lähdimme seuraamaan. Näimme Karjalan Nuorten Roihu-ryhmän nuoret

Lauantaiaamun menuettiharjoitus (yllä). Käytävän seinällä luki "Hannun tanssipaja" ja niinhän opeteltiin Tikkuristiä Hannun opastuksella ruokailuun mennessä (alla).

tytöt raitahameissaan. Hyvinkään Kansantanssijoilta esiintyivät nuorten ryhmät Peukaloiset ja Suhina feresseissään. Pääkaupungin Karjalaisista Nuorista (PKN) oli myös kaksi ryhmää, nuorten Riesku ja Troppu sekä naisryhmä Pitko. Toinen toistaan hienommin tanssittuja koreografioita näimme. Esimerkiksi PKN:n nuoret tanssivat kadehdittavalla helppoudella polkkaa ja kaikkea muutakin. Tanssin lisäksi kuulumme nuoren

Eemeli Pruiksman soittavan erilaisia polskia viulullaan. Philomela-kuoro esitti vaikuttavan Haltin häät.

Hyvinkään konsertissa esiteltiin myös SKY:n (Suomalaisen Kansantanssin Ystävät) Tanhuvakka.fi -projektia. Siinä kootaan perinnetansseja verkkoon. Kaikki ryhmät ovat tervetulleita osallistumaan, ohjeet ovat: 1) kuvaa tanhu 2) lataa YouTube -tilille ja 3) lähetä linkki sivustolle. Tavoitteena on saada Tanhuvakan 3:n painoksen reilut 200 tanssia tanssittuina Tanhuvakka.fi- sivustolle.

Kouluyöpyjät jäivät vielä illanviettoon, missä osallistujat saivat harvinaisen tilaisuuden tanssia kolttakatrillia - sen tanssiminen tai ainakin esittäminen kun periaatteessa pitäisi jättää vain saamelaisille. Energistä Suistamon Sähkö -yhtiötä kuultiin myös.

Sunnuntaiaamuna saavuimme taas koululle auringon lämmittäes-

sä koulun sisäpihaa, jossa tulisimme esiintymään. Vanhan tavan mukaan pääjuhlaa edelsi kulkue. Tämä kulkue oli varmaan historian lyhyin – menimme koulun nurkan taakse ja marssimme sieltä kulman ympäri sisäpihalle!

Piha on kohtuullisen iso, mutta tilankäytön kannalta sen tekee mielenkiintoiseksi keskellä oleva kuoppa, suorakuution mallinen syvennys, jota ympäröi muutama porras ja matalia pensaita. Tanssista ja ryhmien koosta riippuen tanssittiin kuopan ympärillä ja/tai kuopassa. Kun oli paljon ryhmiä tanssimassa, käytettiin koko tilaa, mutta ihan pienempien lasten ryhmä singahteli esityksensä kuopassa.

Kansallispuikujen värikäs kirjo täytti koko harmaan pihan ja monenlaisia perinteisiä tansseja niin idästä kuin lännestä tanssittiin. Ihan loppuksi vedettiin vielä ylimääräisenä Repolan Katrilli, joka alan harrastajilta tulee kaiketi selkäytimestä.

Tarja Lahtinen

Kuvat: Matti Lankinen

Muistumia pelimanniyhtye Spelarien vuodesta 2022

Folklandia ei tapahtunut tänäkään vuonna, maksetut matkat siirrettiin ensi vuodelle. Säännöllisiä harjoituksia ei juurikaan ole pidetty, mutta ennen keikkoja on treenattu. Sodan sytyttyä opeteltiin muutama ukrainalainen kappale.

Spelarit olivat Kaustisella, kesäkuussa oltiin soittajakaverin juhannushäissä Oulussa ja toisen soittajan häissä elokuussa Tuusulassa.

Pelimannit juhlatunnelmissa Oulussa.
Kuva Simo-Pekka Lindström.

Tanssijoiden toimintaa 2022

Korson vanhusten-
keskuksessa 25.4.22
esiinnyttiin kahdella
parilla.

Malminiityn asumis-
ja toimintakeskukses-
sa 26.4.22 tanssijoita
oli neljä paria.

Tanssiesitysten kuvat:
Matti Lankinen

Kaamospelit ry:n järjestämässä Hela-tansseissa 26.5.2022 Päkaksessa Helsingin pitäjän tanhuujat hoiti puffettia ja ehdittiinpä siinä sivussa tanssimaan-kin.

Mielenterveysyhteisö Havurastissa 31.8.22 mielensterveyttä kohotti neljä ja puoli paria. Riitta kertoi kansallispuvuista ja Matti soitti tanhujen musiikin.

Aleksin Kiven päivänä 10.10.2022 olimme taas Simonkylän vanhustenkeskuksessa tanssimassa neljän parin voimin.

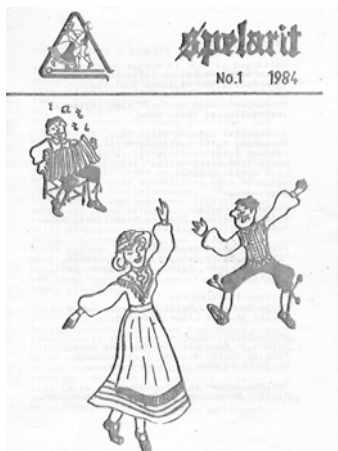
Spelarit-lehden historiaa

Kuten Eeva jo kirjoitti, Spelarit-lehden perustivat Eeva-Liisa Honkanen ja Hilding Haaparinne. Ensimmäinen lehti ilmestyi vuonna 1984 ja sisältönä oli syyskokouksen 1983 päätöksiä, Apupelimanin ajatuksia toiminnasta, 28,5° C varjossa - Eliaksen katrilliin osallistuminen, Pelimannin kertomaa - Spelarimarssi nuotit ja sanat, luetelo Kouvolan Viirkantin yhteisohjelmista, Sveitsiläinen masurkka nuotit ja ohjeet, Mielipiteeni ohjaajakysymyksestä, Tulevia tapahtumia, Vuosikokousilmoitus, Pikku-uutisia sekä Puutyöliike Voitto Moilanen ja Verhoomo Y. Wiik mainokset.

Ensimmäisenä vuonna ilmestyi viisi numeroa, kansi kopioitu värikkäälle paperille, muuten mustavalkoinen. Lehti tehtiin kirjoittamalla sivut seuran kirjoituskoneella ja kopiomalla. Lehti oli A5-kokoinen.

Lehdessä 1986-1 oli ensimmäistä kertaa valokuva mustavalkoisena. Lehestä ilmestyi vuosittain 4-8 numeroa. Vuodelta 1988 minulla vain nro 3 ja se oli A4-kokoa, toimittajina edelleen Eeva-Liisa ja Hilding.

Ryhmiä oli tullut lisää ja Eeva-Liisa ehdotti, että jokaisesta ryhmästä olisi henkilö lehteä tekemässä. Vuoden 1989 ekan numeron toimituskuntana lehdessä luki: Maija, Riitta, Pirjo, Saija ja kokoonkutsujana Heli. Numero oli A4-kokoa ja siinä 16 sivua. Osa jutuista käsinkirjoitettuja. Jotkut

jutut näyttivät siltä, että olisi tietokoneella tehtyjä ja tulostettu matrisikirjoittimella. Numeron 3 kopiokoneen kuljettajana Alpo. 1989 viisi numeroa.

1990 toimittajina Vesa Kari, Saija Kaukosuo, Airi, Onni & Tuija Kuronen, Laura & Kössi Lampila ja Jorma Pessi. Numerossa 4 lasten Unkarin matkasta ja aikuisten Pärnun matkasta, myös mustavalkoisia kopioita valokuvista. 1990 kuusi numeroa.

1991 numeroissa Italian matkasta ja useampia mustavalkoisia valokuvia. Myös tekstiä alettiin kirjoittaa tietokoneella ja lisätä clip art -kuvia. 1992 numero 5 oli taas A5-kokoinen ja sisälsi "Spelarien horroskaapin":

Neitsyt: Ole varuillasi, sillä vauvaepidemia on puhjennut spelareiden keskuudessa. Tänä vuonna on syntynyt jo monta pikku spelaria ja lisää on tulossa. Tartuntavaara on erityisen suuri Hildingin ryhmässä.

Kauris: Olet kaltevalla pinnalla. Viisto parketti saa askelikkosi lipsumaan ja joudut tekemään töitä oikein olan takaa, ettet valuisi yleisön puolelle. Muista laittaa ensi kerralla tarpeeksi pitoa pohjiin.

Vuosina 1993 ja 94 Spelarit lehti ei muistaakseni ilmestynyt.

Lapsiryhmiä oli useita ja lasten ohjaajat julkaisivat Pentuspelarit-lehteä 1986-1994. Se oli suunnattu lapsille sekä heidän vanhemmilleen. Toimituksesta vastasivat lasten ohjaajat: Riitta, Hilikka, Mirja ja Raine Heinonen, Sirpa ja Matti, Jaana Salmivaara, Veijo Kumpulainen ja Kati Taivainen.

Lehdessä oli tietoa harjoituksista, kansallispukujen vuokrauksesta, kesäjuhlista ja matkoista, myös lasten omia kokemuksia. 1/93 kannessa oli kenguru, kun Riitta vietti vuoden Sydneissä ja 2/93 olikin Australian terveisiä häneltä.

Vuonna 1995 Spelarit-lehti alkoi taas ilmestyä. Taitossa ja kuvissa alkaa olla tietokoneen käytön näköä ja 1/96 lehdestä löytyi Publisherilla tehty taitto. 2/98 lehdessä

mainitaan seuran kotisivu internetissä. 2002/4 numerossa oli jo värikuvia ja lehdet sisälsivät Lasten sivut.

Toimittajakaarti kasvoi vuosien mittaan: Raimo Behm, Veikko ja Kaarina, Hilikka, Riitta, Armas ja Annikki, Erkki Oksman, Maarit, Paula ja Juhani Kaivosoja, Arja ja Pentti, Seija Hukkanen, Juha ja Mervi, Saija, Veli-Matti Yrjänäinen, Reino Toivoniemi, Matti, Markku Moilanen, Sanna Laakso, Kaarina Kangasmaa ja Minna Suokas. Tarja Lahtinen on hoitanut päätoimittajan tehtävää vuodesta 2000 aina tähän päivään. Taitto on

ollut useita vuosia Matin kontolla ja häneltä on löytynyt kuvia juttuihin aina tarpeen mukaan.

Viime vuosien lehteä ei enää ole tulostettu paperisena, vaan lehdet löytyvät seura internet-sivuilta numerosta 2003-1 alkaen.

Matti

OSALLISTU JUTUN TEKON

- valitse mieleisesi vaihtoehto

- KEVÄT a) PILKISTYS
b) TIRKISTYS
c) KURKISTYS

Seuramme perinteistä ke-
vätjuhlaa vietettiin tänä
vuonna
a) ensimmäistä
b) viimeistä
c) vaikka kuinka monetta
kertaa. Juhlajoukkona oli
tällä kertaa
a) Kilten koulun
b) Lapin yliopiston kirjasto
c) Red Ononin tenarit,
jonne saatiin mukavasti
a) palloja
b) palomiehä
c) yleisiä.
Myös muutama
a) ambulanssi
b) koiria
c) kutsuvieras
oli iloksemme saapunut pa-
kalle.
Juhlan avasi seuramme

- a) saagatti
b) puheohjelmaja
c) rohoittaja
Riitta Kangas, joka puhe-
sen puhuttuaan teki tilaa
Myyrmeen lapsiryhmille,
jotta
a) hautelevat yleisellä tönke-
yksellä
b) nukkuvat
c) tanssivat
leuvalla sulaisesti. Ennen lau-
lun jälkeen lauan
a) valloittivat
b) pillottivat
c) kiljottivat
viruopendistisä sairauksista
kärästä Kiireentuntunut
(lue: sairautuntunut) ryh-
mä, joka harjoittelee
a) Ruotsissa
b) Alhennanmaalla

- c) Myymässä.
Ohjelmassa oli tuki tanssi-
jouta myös
a) itä-Vantaista
b) Puolasta
c) Kaliforniasta.
Aikuisryhmä Behmtiläiset
esittivät mm. tanssit
a) Rivattu
b) Kirattu
c) Sikari
Valtuksen suosien saanut
vastaperustettu lauluryh-
mamme oli päässyt paikalle
hieman viivastuksena, vain
kolme innokasta laulajaa oli
ehtinyt paikalle kun muut
ryhmän jäsenet olivat kei-
keillä
a) ympäri maailmaa
b) jaksopäällä
c) missä lie.
Läistava Spelarit -
yhityyemmekin oli päässyt

- paikalle
a) selaa
b) niumumelin
c) kelsinkertaisella sisään-
pöytämaukalla
ja viihdytti meitä
a) lausumalla runoja
b) soittoa
c) hapsellaan.
Lopuksi yleisökin
a) pakotettiin
b) saatiin
c) joutui
esiteltämaan juhlan luo-
kuan yhteislaulun merkei-
ssä. Kaiken kaikkiaan juhla
suju
a) miten suju...
b) hienosti
c) laistevasti
ja jätimme kaikki
a) innolla
b) ilolla
c) pelolla
edistämme seuraavassa yhy-
teistä tapahtumaa.

Sanna Laakso

Tulevia tapahtumia

Tanhuharjoitukset Husaaritien päiväkodissa 7.12. asti klo 18-20.30.

Ensi vuoden harjoitukset alkavat keskiviikkona 11.1.2023 klo 18 Husaaritien päiväkodissa.

Folklandia -risteily 13.-14.1.2023

Folklandia risteillään ensi vuonna alkuperäisellä reitillä Turun ja Kapellsjärven välillä Baltic Princessillä 13.-14.1.2023. Laiva lähtee perjantaina Turusta klo 18.30 ja palaa takaisin lauantaina klo 16.30. Liput ovat myynnissä Ikaalisten matkatoimistossa.

Muita

27.-30.12. 2022 Suomen Kansanmusiikkiliiton järjestämä Oriveden kansanmusiikki- ja kansantanssikurssi Murikka Tampereen Teiskossa

YHTEYSTIETOJA:

HALLITUS 2022:

- * Raija Hukkanen, puheenjohtaja, 0400-628 096
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Tarja Lahtinen, puh. 040-742 3181
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799
- * varajäsen Pirjo Tarkkanen

AIKUISRYHMÄN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, riitta.kangas@kolumbus.fi, 050-358 6491

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta

Kannen kuvat: Esiintyminen Seurasaaren juhannusjuhlilla 1982.
Kuvat Matti Lankinen